

MÁRTI: Attila, ne érezzen keserűséget. Maga olyan mint az a láng, amiről írt: megperzsel. Maga nemcsak kivételes költő, hanem vonzó férfi is: a keze erős, a karja izmos, fekete haja hullámos, bajsza sűrű, de ápolt, mozdulatai olyan vonzóak, hogy szeretném magát megölelni. Érzékeimmel vonzódok magához, józan eszemmel nem. Attól félek, hogy magából hiányzik az otthoneremtés képessége.

ATTILA: Én másképpen mérem magam. A mindenséggel.

MÁRTI: Jó. Hát akkor fizessünk.

ATTILA: (*Pénze peng az asztalon*) Három pengőm maradt... a számla három harminc.

MÁRTI: Kiegészítem egy ötven filléressel.

Zene

(Vége)

